

Nezvesto listje.

Zložila Luíza Pesjakova.

Na strmi gori stalo
Prežlahno je drevó,
Ponosno in visoko,
Mogočno in lepó.
In veje so obrastle
Obilno žlahni les,
Prečvrsto listje krilo
Je veje čez in čez.
In drévo je napadel
Prestrašen, hud vihár,
Je srce stare lipe
Zahteval si za dar.
Presilno je pritisnil,
Pokazal svojo moč,
Da lepo, blago drévo
Ogrinjala je noč.
Al vendar se upira,
Ker panj*) je še krepák,
Neprémagljiv odbiva
Nevihto ko junák.
In trdno in mogočno
— Drevesu na korist —

Stojé njegove veje,
In trden je tud' list.
Nezvestih in nevernih
Je malo le peres,
Da hrumu so sledili
In izdajáli les. —
Nevihta je minula,
Pokój je kraljeval
In zaslužéni blagor
Je drévo spet obdal.
Čislaje se mu čudil
Vsakteri je pogled,
In solnce izhajalo
Mu lepše je ko pred.
Al listje že odpadlo
Se je kesalo zdaj,
Je prirojene sreče
Želelo si nazaj.
Doseči je ni moglo,
In revno se suši —
Kot listje vsako vsahne
Ki drevje zapustí.

*) panj = deblo.

Dopisi.

Iz Zagreba 28. jan. Nr. 11. — Že nekoliko časa pred sklicem banske konferencije je počil glas pri nas, da v život stopi akademija in vseučilišče, da se železnica naredí iz Reke v Zemun in še drugega več. Nekako čudno se nam to zdí, da ravno v tem času dohajajo taki ljubki glasovi; ali bode beseda kmali s papirja stopila v delo, kazala bode prihodnost. Ne daj Bog, da bi bile zvezdice te zopet le vešice, ktere zginajo kakor pridejo! Kar se tiče utemeljenja jugoslovanske akademije, se je po Zagrebu glas raznesel, da se bodo pravila, ki že skoro štiri leta u prahu naše dvorske kancelarije ležé, „tandem aliquando“ potrdila, ter da smemo uživotvorenja tega zavoda v kratkem doživeti. Zvedil sem po prijatlu, da je zaklad akademije na koncu leta 1864 iznašal v gotovini 173.926 gold. 70 $\frac{1}{2}$ kr., zaklad za utemeljenje jugoslovanskega vseučilišča pa 11.516 gold. 28 kr. Kakor hitro bodo pravila potrjena — če se bo uresničilo, kar se govori — se bo „matica ilirska“ s svojim imetkom z blizo 35.000 gold. — z akademijo fuzionirala, in če temu priračunjamo tiste znatne doprineske, ki se še niso uplačali, ker so bili pod tem pogojem obečani, da se bodo plačali tačas, kadar bodo pravila potrjena, moremo v kratkem času se nadjati glavnice skupne na 300.000 gold.; — za pričetek gotovo zadosta! — Banska konferencija je na 4. februarja pozvana, da izradi volilni red, po katerem se ima sklicati prihodnji deželni zbor. Konferencije take so važne; da vlada odkritosrčno pozvé mnenja različna, treba je izvedenih, skušenih, zgovornih rojakov; s tem ali unim, ki je v tacih zborih le „masculus pictus“, ni ne vladi ne deželi pomagano. Med imeni tistih mož, ki so poklicani v posvèt, pa pogrešamo marsikoga, ki je na glasu ko narodnjak, ko poštenjak, in ki bi bil v konferencii prav na svojem mestu. Posebno pa pogrešamo vrlega našega Mirka Bogovića, — moža, ki ima zaupanje vseh stanov naše zemlje, ki je do zdaj pokazal na slovstve-

od zdolej na desni polovici beri: „delovanjem, kakor tudi sam izgled...“ — Str. 185 vrst. 16 do 17 namesti: neopazivši beri: neopravivši. — Str. 209. v. 16. namesto Ašen beri: Jasen.

nem i političnem polji, da mu je v resnici mar za blagor in napredek naroda, — moža, ki je zmiraj ravne pote hodil, — moža, od kterege vsakdo mora reči, da je značajan.

Iz Celovca. Čitavnica je 24. dne u. m. obhajala prvo svojo obletnico. „Slovenec“ piše, da dvorana je bila krasno okinčana, gospodov in gospá v kaj lepi obleki s slovanskimi znamenji in venci se je snidlo toliko, da je bila res velika gnječa. Gospod tajnik Jenčič je pričel obletnico z govorom, potem pa so se pevci izkazovali in je huzar, rojen Čeh, na ustno harmoniko izvrstno godel, slednjič pa je bil bal, kateri je razveseljeval mladi svet do jutra. Vse je bilo židane volje in želeli smo „Čitavnici“ in njenemu prvosedniku mnogo let, in da bi se širil iz nje blagi slovenski duh zmirej dalje in dalje!

Iz Koroškega. — 18. dne u. m. je umrl častiti gosp. Juri Ilgo, fajmošter v Kneži. Pastiroval je 30 let na tej fari, ktera na jugu od Švinje stoji. Veliki dobrotnik je bil vsej okolici. Bodi vrlemu gospodu zemljica lahka!
J. Rupnik.

Iz doljnega Štajarskega 29. jan. — Dnešnji list štajarskega „Telegrafa“ je prinesel prečudno novico, da namreč c. kr. ministerstvo hoče zabraniti na gimnazii berilo Gundulića, Palmotića in Gjorgića. Neverjetna nam je ta novica, naj jo premetamo, kakor koli, na vsako stran. Ako se na nemških avstrijskih gimnazijah ne branijo berila klasikov nemških, ki niso Avstrijanci, se vendar tudi na gimnazijah slovenskih dežel ne bojo branili naši klasiki slovanski. Prazna pravlica pa mora temveč biti ta novica, ako pogledamo v „Organisations-Entwurf“ za gimnazije od leta 1849, in vidimo, da se berilo teh klasikov gimnazijam priporoča. Vendar ne bomo šli takošne rakove poti, da to, kar je visoka vlada leta 1849 sama hvalila in priporočala, bi zdaj leta 1865 branila? Zato mislimo, da je ta novica zopet ena tistih „račic“, ktere mnogokrat plavajo po plitvih časnikarskih vodicah.

V Trstu 28. jan. * — Kar so se pričele pustne zabave, naša čitalnica tako krepko napreduje, da rodoljubemu človeku srce v prsih poskakuje. Vsak dan se oglašajo novi družabniki, tako, da so nam časi že prostori pretesni. Imamo ta predpust pet besed s plesom; samega plesa zato nismo napravili, ker imamo pred očmi narodno korist, ktere sam ples nič ne pospešuje. Do zdaj smo že imeli dve besedi s plesom. Že pri prvi besedi si je pridobil čitalnični jako pomnoženi pevski zbor občno hvalo; gospica M. je tako izvrstno govorila Valjavčevo „Slovensko dekle“, da jo po vsej pravici imenujemo izredno govornico, gospod V. pa je tri igre na citre tako mило i nježno igral, da je očaral vsako srce. Tudi 27 skedenjskih pevcev kmetov je pelo dva zbora z veliko pohvalo. Še lepša od prve pa je bila druga beseda. Petje je bilo tako lepo i krasno, da tačega še nismo čuli, i Bilčeva igrice „Slovenija oživljena“ je zbudila tako ploskanje, kakoršnega v naši čitalnici še nikoli ni bilo, pa so gospodje tudi tako izvrstno igrali, kakor pravi umetniki. Že prejšnje čase smo želeli, naj nas čitalnica z deklamacijami in igrami časi razveseli, pa rekalo se je, da ne bi to bilo zanimivo, zdaj pa se je pokazalo, kako po vseči so take reči. Naj pristavim še to, da gospé i gospice hodijo na veselice prav po domače oblečene, kar je res lepo, hvale in posnemanja vredno. — Naše mestno svetovalstvo je zopet odstavljeno; vzrok temu je nelojalno vedenje v skrivnej seji, ko se je govorilo o izdajstvenem predlogu, kterege je, kakor se sliši, neko tajno društvo poslalo ministerskemu prvosedniku v Torin, oznanovaje mu želje i namene tržaških prebivalcev. Vse se zarad tega srdí nad odstavljenim mestnim svetovalstvom. Trst pošlje

zarad tega pismo udanosti njegovemu Veličanstvu v laškem, okolica pa v slovenskem jeziku. — Kaj možato so se obnašali Slovenci okrajne tržaške v zboru, ki je odločil addresso do cesarja. Zahtevali so, da je pismo to soglasno, pa da se cesarju pošlje tudi v slovenskem jeziku. Ki pravite, da naš narod ni politično izobražen, pa bi bili šli v ta zbor, v katerem so bili pomenki o odresi, da bi bili slišali, kako možko je tekla domača beseda našim korenjakom! Naj pogledamo kamor koli, povsod se kaže očitno, da narod slovenski se je krepko vstopil v vrsto narodov avstrijskih.

Iz Kranja 28. jan. V petek 3. svečana bojo pri nas volitve mestnega odbora in župana. Čeravno imamo 3 volitne razrede, kateri volijo odbornike in se potem še le voli župan, so vendar vse volitve razpisane na en dan. To je sicer po pravilih srenjske postave od leta 1849; al želeli bi bili, da bi se bilo volitvam saj toliko odduška dalo, da bi bila volitev županova drugi dan. Ker se tedaj mora vse v enem hipu dovršiti, se je treba podvizati, da po resnem in mirnem prevdanku se volijo možje, katerim mesto izroči veliko oblast. Zato vidimo povsod, da mestjani, že predno nastopi dan volitve, se posvetujejo o možeh, kateri naj bi se izvolili. Ustanovi se, kakor nam to drugod skušnje kažejo, poseben odbor, kateri skliče vse volivce, da se posvetujejo o volitvi in družih mestnih zadevah. Tudi naše mesto, katero vendar ni zadnje na Kranjskem, posnema ta izgled; osnoval se je tak odbor veljavnih in neodvisnih mestjanov, kateri bode sklical volivce skupaj, da se posvetujemo o važni nalogi. Nadjamo se, da bodo vsi volivci se snidli v ta posvet, in da bodejo potem pri volitvi kakor en mož volili vsi po sklepu tega volilnega zbora in da ne vleče eden „hi“, drugi „hot.“ Da nam je pa živa potreba, da postavimo vse druge možé na čelo mestnih opravil, ni treba še razkladati na dolgo in široko. Nikar ne nadlegvajmo več mož, kateri so mestno breme že nosili več let; — skusimo druge! Saj tako delajo tudi drugod. Dostaviti še moramo, da je bil po postavi šest tednov na ogled položen imenik volivcev v mestni hiši, — da pa je neki le en sam mestjan prišel z reklamacijo, čeravno je brž ko ne veliko volivcev v tem imeniku izpuščenih. To sicer ni znamenje, da je mestjanom mnogo mar za mestne zadeve, vendar pa zavoljo tega ne obupamo, da pridejo saj večidel vsi, kadar pride dan volitve. Kranjci! zdramite se tedaj! Naj Vam bode izgled dr. Razlagova volitev na Štajarskem, h kateri so vsi prišli razun dveh, in so vsi enoglasno volili.

Iz Kranja 29. jan. (*Iz odbora narodne čitavnice kranjske.*) V nedeljo 5. februarja bode v národni čitavnici naši slovesna beseda Vodniku na spomin. Igrala se bo tudi glediščina igra „Domači prepir.“ Pred besedo je, gledé na §. 18 društvenih pravil, izredni občni zbor, kateri izvoli društvenega denarničarja za leto 1865 namesti ranjega gosp. Konrada Pleiweisa. Po „besedi“ ples. — Uljudno se s tem vabijo vsi častiti čitavničini družbeniki.

Iz Planine 30. jan. * — 2. svečana, na dan Vodnikov, nam pripravlja marljiva naša čitavnica veselo večernico, ktere se že vsi jako veselimo. Igrala se bo dr. Bleiweisova „Županova Micika“, ktera v dobrovoljni svoji besedi ostro pika marsiktero napako današnjega časa. Za igro sledi petje, prav lepo izbrano iz „Zagorska“, „Strunam“ in „Na ples“; potem pa sledi ples „in natura.“ Dobro došla večernica mila!

Iz Brda. (*Naznanilo.*) Sedmi dan meseca svečana l. l. ob 11. uri dopoldne bo javna licitacija pri sv. Heleni blizo Dolskega za popravljanje turna ondašnje farne cerkve, katero je od više gosposke dovoljeno in po prevdankih na 2053 gld. 54 kr. cenjeno. —

Licitacija bo posebej za zidarsko delo, za tesarsko delo in druga ostala dela; potem pa zopet za vsa dela skupaj. Kdor vsa dela za toliko prevzame, za kolikor so bile posamno izlicitirane, ima prednost pred drugimi. Obris, popis popravljanja, prevdarek stroškov in pogoji so vsakem tukaj na ogled. Kdor se spusti v licitacijo, mora 5 od sto izklicne cene za odstopnino, in kdor kaj izlicitira, 10 od sto izklicne cene za kavcijo položiti.

C. k. okrajna gosposka na Brdu 22. prosenca 1865.

Iz Ljubljane. — V seji mestnega odbora 26. dne u. m., pri kateri je bil tudi preuzvišeni c. k. deželni poglavar gosp. baron Schloissnigg, se je mestni župan pritožil, da je finančni odbor celó brez vednosti njegove škontriral mestno kaso, in potem je naznanil, da se meseca marca bode volilo 11 odbornikov; namesti umrlega g. Nušaka je bil g. K. Tambornino v mestjanski odsek izvoljen. Odbornik Horak vpraša: kako to, da se nič ne sliši še, da se magistratnemu služabniku namesti pri tleh, ne dá prazno stanovanje v drugem nadstropji, njegovo pa v najem dá za štacuno. Odbornik dr. Schöppel je odgovoril, da bode o tem kmali beseda. Ko je bilo več novih mestjanov izvoljenih, se je glasovalo o 3 predlogih šolskega odbora zarad ponavljajočih šol, o katerih je sporočeval odbornik dr. Miteis v poslednji seji; vsi predlogi so bili soglasno sprejeti; le odbornika dr. Ahačič in Horak sta na podlagi §. 28. opravnega reda dala protest zapisati v protokol. — Odbornik dr. Bleiweis je poročeval o prošnji učnikov mestne Št. Jakobske šole, naj bi se jim, kakor učenikom c. k. normalke, dala remuneracija za njih izredno delo, in je zagovarjal njih pravično prošnjo. Sklenilo se je potem po predlogu Horakovem, naj se pred še potrka na vrata kupčijske zbornice, da tudi ona kaj privrže. — Dalje je bilo po predlogu dr. Bleiweisovem sklenjeno, da se doplača 8 gold. 60 kr. ljubljanskim nunam za lanske stroške šolskih premij, za prihodnje leto pa odloči 100 gold. in ne več. Sporočilo odbornika žl. Strahla o zavarstvu nekterih ustanovnih kapitalov je bilo z dodatkom dr. Ahačičevem sprejeto. — O prošnji ljubljanskih mesarjev, naj bi nehala tarifa za mesó v Ljubljani, je bilo sklenjeno, da to ne more biti, ker pisma, ki jih je mesto dobilo od več drugih mest, odsvetujejo prosto tarifo. Odbornik Horak je povdarjal pomanjkavo kapitala pri mesarjih in da težko izhajajo; če bi jih manj bilo, bi bilo za-nje bolje; odbornik dr. Bleiweis je pritrdil Horakov govor in razložil potrebo mesne kase in pre-naredbe v tarifovanji mesá, dodavši še to, da je velika napaka od nekdanj to, da v Ljubljani sicer drugače cenimo vole, krave in bike, al da imamo le eno tarifo pri vsakem, ko jih imajo na Angleškem 18, na Francozskem 15, na Dunaji in po vseh večih mestih 3 ali saj dve tarifi, ker vendar vsaka živa duša vé, da je meso zadnje četrti vse drugačno in bolje od sprednje četrti itd. Obljubil je poseben predlog o tej zadevi. Naši mesarji že tudi zdaj ne prodajajo vsega mesa po eni ceni; al to se mora postavno ustanoviti.

— Po sklepu Njih Veličanstva od 12. dne u. m. so za Kranjsko dovoljene priklade z 14 odstotki direktnih davkov za deželni zaklad in z 26 odstotki za zaklad zemljiščine odveze z izključbo vojskine priklade; za ta zemljiščini zaklad pa je tudi še dovoljeno pobiranje 10odstotne priklade na vžitnino (ver-zehrungssteuer) od vina, vinskega in sadnega mošta in pa od mesa v ljubljanskemu mestu in po deželi.

— C. k. ministerstvo je z ukazom od 6. u. m. dovolilo, da se razpusti okrajna (lokalna) komisija za zemljiščino odvezo v Radoljci.

— Zopet nas straši goveja kuga, pa ta pot iz Primorskega; c. k. deželna vlada tržaška je namreč

naznanila 24. u. m. naši c. kr. vladi, da se je goveja kuga prikazala v Dolini okraja koprskega, po kateri je poginilo 5 volov. Zanašaje se na ostro zabrano tržaške vlade upamo, da bojo na mestu zatrli pošast.

— Po natančnem raztelesenji za steklega spoznan pes se je pritepel, nobeden ne vé odkod, v petek ponoči na kolodvor ljubljanski in je popadel ondi natakarja. C. k. policija je tedaj ukazala, da skozi 6 tednov velja postava, da se vsi psi morajo po ulicah peljati na motozi. — Konec tega mesca izteče čas, ko ima vsak mestjan za marko svojega psa odrajtati v mestno kaso 2 gold., — pa dosihmal se jih je oglasilo še le 306 pasjih gospodarjev; vlani jih je bilo 560. Kaj je toliko psov manj? Treba bo ostre revizije.

— Od Kranjcev in Štajarcev toliko zaželjeni most čez Savo pri Krškem se bo naredil. Kranjski deželni odbor je potrdil ponudbo gosp. Maks. Stepišnika, tesarskega mojstra v Celji. Iz kranjskega deželnega zaklada prejme 10.000 gold. pripomoči, pa že v 25 letih hoče most deželi zopet nazaj dati, da je potem njen in ona pobera mostnino. Isti gosp. Stepišnik je naredil tudi most v Litii; je zidal kolodvor karlovški; v Trstu je dovršil vse tesarske dela na kolodvoru itd.

— Pretekli teden je dotična komisija skontrirala denarnico ljubljanske hranilnice; našla je vse v lepem redu. Pri tej priliki smo zvedili, da je hranilnica v preteklem polletu tako srečno gospodarila, da si je blizo 50.000 gld. dobička nabrala. Pridobila si je tedaj nanovo lepih pripomočkov, da more iz deželnega denarja za deželo kaj storiti.

— Vlogo čitavničinega odbora od 6. dne u. m. za stran dohajanja realkinih in gimnazijskih dijakov (študentov) v čitavnico je slavno predsedništvo c. k. deželne vlade rešilo z odpisom od 27. dne u. m. št. 115 tako le: „Gledé na dotične postave se udeleževanje realkinih in gimnazijskih dijakov pri muzičnih in pevskih vajah ne more dopustiti. Nasproti pa je takim realkinim in gimnazijskim dijakom, katerih starši so udje čitavnice in v Ljubljani stanujejo, dopuščeno, da smejo z njimi ali z njihovim dovoljenjem priti v čitavnico k besedam ali glediščinim igram kot poslušavci, pa tudi k plesu tisti, ki so iz 7. ali 8. gimnazijskega razreda, ako dotični razredni učenik (Klassenlehrer) za to vé.“

— Kakor „Triglav“ naznanja, se je gosp. dr. Kovaču že odprlo mnogo milodarnih rok, da v Ljubljani napravi bolnišnico za otroke. Naprava take bolnišnice bi olajšala revnim starišem marsiktero nadlogo; zato je želeti, da priskoči še več dobrotnikov, kateri g. doktorju pripomorejo k izpeljavi blagega namena. Kaj? ko bi tisti, ki pustni terek mečejo denar v podobi bonbonov in tacih brklarij po ulicah, opustili to srboritost „Corsofahrt“ imenovano, ki naj se pušča Italijanom, in bi raji darovali ta denar Kovačevi bolnišnici.

— Na polji slovstvenem nevtrudljivo delavna gospa Luiza Pesjakova, kateri però v slovenskem jeziku ravno tako izvrstno teče, kakor v nemškem, je dodelala prevod glediščine igre, ktera bo pod naslovom „Svitoslav Zajček“ že te dni prišla na svitlo. — Tudi 4. zvezek gosp. Miroslav Vilharjevih glediščinih iger, ki bode obsegal poslovenjeno igro „Fílozof“, se že tiska.

— Gosp. Anton Zupančič, oskrbnik pri c. kr. nadcolniji ljubljanski, je po dolgi pljučni bolezni 28. u. m. umrl. Z njim je umrl domovini iskren rodoljub, da malo tacih. Bodi hvaležen mu spomin!

Zdaj še le čez 6 tednov — se je zvedilo, kam da je prešel sedmošolec Jan. Šivic, ki je zginil, da nihče ni vedil, kam. Ljubljana ga je v Polji pod Ljubljano na brod vrgla. Po kateri nesreči ga je požrla voda, nihče ne vé. V terek je bil lep pogreb pri Marii

Devici v Polji; njegovi sošolci so mn poslednjo čast lepo skazali, da so truplo nesrečnega svojega tovarša spremili do jame in mu na grobu peli.

— „Sokolski“ shod v četrtek je bil zopet prav mikaven. S „Sokolsko“ se je začelo petje; sledila sta potem dva čvetospeva (Tribnikova) tako lepa, da sta se mogla dvakrat peti. Tudi „strahovite copernije“ so dopadle in „starovinke“ (antiquitete), ki jih je kazal neki mož iz „unega sveta.“ Najznamenitnejši predmet necojšnega večera pa je bila deklamacija „Eleonora“; zeló težko nalogo je g. dr. Dolenc v različnih odstavkih izvrstno izpeljal. Prav zadovoljni smo tedaj zapustili tudi to zabavo. Z veseljem omenimo še, da tudi ob telovadnih večerih v g. Frelihovi dvorani se shajajo marljivi „Sokolci“ v velikem številu; posebno živahno je v društvu odtistihmal, kar obrtniki in rokodelci bolj k njim zahajajo; vpisalo se jih je pretekli mesec blizo 20. Gotovo veselejša prikazen kot pri nemških turnerjih v Pragi (kakor smo v „Politiki“ brali), katerih število se je preteklo leto za 136 zmanjšalo. Na zdravje!

— Ples v pondeljek na strelišču, kterege dohodki so namenjeni v podporo bolnim trgovskim pomočnikom je bil izvrsten na vsako stran: dvorana olišpana, ljudi veliko in lepih, zabava živahna, valcer se ni kregal s poljko, frak ne s surko; z eno besedo prav lepo je bilo vse. Le eno je zdaj vprašanje: Ali se je tudi skupilo za kaso družbino zdatnega denarca, ker to je bilo plesa namen?

— Napovedale so „Novice“ že v poslednjem listu slovesno besedo, ki bode v nedeljo v čitavnici ljubljanski Vodniku na čast; danes naznanjajo popolni program te besede, ki je tako odločen: 1. Prolog. — 2. Overtura k spevoigri „Don Juan“ Mozartovi. — 3. a) Ilirija oživljena. Zbor. Besede Vodnikove, napev dr. B. Ipavčev; b) Ruske národne pesmi. Zbor. Sestavil A. B. Tovačovsky. — 4. Grand Rondo za glasovir zložil Kalkbrenner. — 5. Prisega. Dvospev za sopran in tenor. Besede dr. J. Vošnjakove, napev dr. B. Ipavčev. — 6. Utonulá. Zbor. Napev zložil P. Křižkovsky. — 7. Recitativ in Kavatina alla Polacca za sopran iz spevoigre „Linda di Chamounix“ Donizettove. — 8. Izvirna kavatina za angleško trobilo zložil Franc Uršič. — 9. Radostno potovanje. Zbor. Zložil E. Vašak. — 10. Overtura „Slovanka“ zložil Emil Titel. — Po besedi ples, kteremu gode slavnoznana muzična kapela c. k. 3. topnič. polka pod vodstvom svojega g. kapelnika. Ker po sklepu odborovem so dohodki današnje veselice namenjeni g. glasovodju čitavničnemu, plača vsak gospod 1 gld., vsaka gospa in gospodičina pa 50 kr. vstopnine; vstopnice se že zdaj dobivajo v gosp. Jamšekovi štacuni pod Trančo, ali pa na večer pri kasi. Plačilo, ktero morebiti presega odločeno vstopnino, potrjuje g. Jamšek še posebno. — Vsakemu častitemu udu je pripuščeno, da mora k tej veselici vzeti še kakega za vpeljanje v čitavnico sposobnega gosta, kateri pa tudi odrajta vstopnino. Začetek ob 7. uri zvečer.

— Za predpust moramo prav gorko smešnico povedati svojim bravcem. Včeraj dopoldne je prišel nekdo v kovačnico živinozdravilske šole. Učenik podkovstva zamišljeno kuje na naklu podkev za gosp. M. konja, in ko pogleda kviško in vidi neznanega človeka, ga prijazno vpraša: „Kaj pa vi hočete?“ Po teh besedah pa se zagrozi neznan človek, da je cesarsk davkarsk služabnik, kteremu se „Sie“ reče, ne pa „Ihr“! Učenik ga bistro pogleda, in ga resno vpraša: ali razume jezik slovenski? „Ich versteh tajtsch und kranerisch, slobenisch kann ich nicht.“ Se vé da učenik ni razlagal slovenskega jezika služabniku, kateri s svojo kulturo ni naletel na pravo mesto.